

сушиха, отнесоха котенцата въ стаята, гдето тѣ щѣха да нощуватъ, и после отидоха при другитѣ. Вечеряха, пакъ се прибраха и зачакаха да стане дванадесетъ часа. Нѣколко минути преди да удари часовникътъ, Слави излѣзе и зашета около елхата. Когато вѣнъ главатарътъ изгърмѣ и обяви Нова година, вжтре екнаха пѣсни и честитки, всички обиколиха елхата и се заловиха на хоро. Тогазъ Слави излѣзе напредъ и като посочи върха на свѣтналото дърво — извика:

— Другари-туристи, вижте нашитѣ най-млади туристи-гости тая нощъ, новогодишниятъ късметъ на хижата!

Горе на два клона новокръстениѣ Начо и Мачо, сжщински дяволчета-играчки, бѣха захапали две закачени суджучета и се блещѣха надолу.

— Браво! Браво! — викаха всички, засмѣни. — Наистина, живѣ късметъ! Че сж хубави-и! — развикаха се отъ вси страни и ги грабнаха.

Тая нощъ малкитѣ котенца не можаха да заспятъ: толкова се бѣха надули коремитѣ имъ отъ угощението на другарската трапеза въ Хижата.

---